

"En nu buiten spelen!" roept Froezel. Gillend rennen ze de deur uit. Froezel weet meteen waar ze naartoe wil. Knubbe rent haar achterna. Hij begint al gauw te puffen, het is een warme dag en Froezel rent echt snel. Dan stopt Froezel heel onverwacht en Knubbe knalt tegen haar rug aan. "Daar!" roept ze. "Het circus is aangekomen op het Babbelplein." Samen proberen ze heel dicht bij de dieren te komen. Op het veldje staat een giraf. Hoog boven alles uit torent haar kop met de kleine hooftjes. Aan haar ellenlange benen draagt ze een soort voetbalsokken. Dat is grappig. Beide beertjes kruipen onder de afspanning door en gaan vlak bij de dunne lange benen staan. "Wauw!" zegt Knubbe, omhoog kijkend. *"Wat ben jij groot zeg!"* De giraf laat langzaam haar kop zakken en kijkt met haar mooie bruine ogen met lange wimpers naar de beertjes. Ze praat tegen hen met een heel zachte, lieve stem. "Hallo, jullie twee daar beneden. Vinden jullie mij groot?" "Ja" zucht Knubbe, "heel, heel, heel groot. Hoe komt het eigenlijk dat jij zo groot bent?" "Ik denk dat dat komt omdat ik probeer de hoogste blaadjes uit de boom op te eten. Ik rek en strek mijn nek. Probeer dat ook eens." Knubbe probeert het. Hij heft zijn kop en steekt zijn tong uit naar de blaadjes van de boom. Froezel vindt dat het er heel erg gek uitziet en haar buikje schudt van het lachen. Knubbe geraakt niet eens tot bij de onderste blaadjes van de boom. Nu wordt Knubbe alweer een beetje boos. "Ik probeer het tenminste", zegt hij. "Dat is waar", gliechelt Froezel. "Ik kan het niet helpen dat ik lach, het ziet er gewoon heel grappig uit!"

“En nu buiten spelen!” roept Froezel. Gillend rennen ze de deur uit. Froezel weet meteen waar ze naartoe wil. Knubbe rent haar achterna. Hij begint al gauw te puffen, het is een warme dag en Froezel rent echt snel.

Dan stopt Froezel heel onverwacht en Knubbe knalt tegen haar rug aan. “Daar!” roept ze. “Het circus is aangekomen op het Babbelplein.” Samen proberen ze heel dicht bij de dieren te komen. Op het veldje staat een giraf. Hoog boven alles uit torent haar kop met de kleine hoorntjes. Aan haar ellenlange benen draagt ze een soort voetbalsokken. Dat is grappig. Beide beertjes kruipen onder de afspanning door en gaan vlak bij de dunne lange benen staan. “Wauw!” zegt Knubbe, omhoog kijkend. *“Wat ben jij groot zeg!”*

De giraf laat langzaam haar kop zakken en kijkt met haar mooie bruine ogen met lange wimpers naar de beertjes. Ze praat tegen hen met een heel zachte, lieve stem.

“Hallo, jullie twee daar beneden. Vinden jullie mij groot?”

“Ja” zucht Knubbe, “heel, heel, heel groot. Hoe komt het eigenlijk dat jij zo groot bent?” “Ik denk dat dat komt omdat ik probeer de hoogste blaadjes uit de boom op te eten. Ik rek en strek mijn nek. Probeer dat ook eens.”

Knubbe probeert het. Hij heft zijn kop en steekt zijn tong uit naar de blaadjes van de boom. Froezel vindt dat het er heel erg gek uitziet en haar buikje schudt van het lachen. Knubbe geraakt niet eens tot bij de onderste blaadjes van de boom. Nu wordt Knubbe alweer een beetje boos.

“Ik probeer het tenminste”, zegt hij.

“Dat is waar”, giechelt Froezel. “Ik kan het niet helpen dat ik lach, het ziet er gewoon heel grappig uit!”

Wat als ...

de reus heel klein was
en de kabouter groot?

Bedenk zelf het
spreekje van de
supergrote
kabouter en
het *piepkleine* reusje.

TEKEN HIER EEN
PIEPKLEINE REUS

TEKEN HIER EEN
SUPERGROTE KABOUTER

Wat als ...

Knubbe groot was
en de giraf heel klein?
Hoe zou het verhaal
dan veranderen?

Wat als ...

je ouders klein waren
en jij heel groot?
Hoe zou je leven er
dan uitzien?

